

Sygn. akt VI ACa 943/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SA – Małgorzata Manowska (spr.)

Sędzia SA – Ewa Zalewska

Sędzia SA – Małgorzata Kuracka

Protokolant: – sekr. sądowy Ewelina Murawska

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2013 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w W.

przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej

przy udziale zainteresowanego (...) S.A. w W.

o zmianę umowy

na skutek apelacji pozwanego i zainteresowanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

z dnia 20 kwietnia 2012 r.

sygn. akt XVII AmT 149/09

I oddala obie apelacje;

II zasądza od Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej i (...) S.A. w W. na rzecz (...) Sp. z o.o. w W. kwoty po 135 (sto trzydzieści pięć) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt VI ACa 943/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 lipca 2009 r., numer (...) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (dalej: Prezes UKE), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania zmienił porozumienie zawarte w dniu 11 października 2012 roku pomiędzy (...) S.A. w W. a (...) S.A. w W. w zakresie stawki rozliczeniowej za zakańczanie połączeń głosowych w publicznej ruchomej sieci telefonicznej (...) („stawki MTR”) w ten sposób, że w rozdziale 10 § 17 ust. 1 dodał punkt 2a stwierdzający, że opłata na rzecz (...) wnoszona przez (...) za minutę połączenia przychodzącego w sieci (...) i zakańczanego w sieci ruchomej (...) wybudowanej w standardzie GSM 900 i 1800 oraz za zakończenie połączenia w sieci ruchomej (...) wybudowanej w standardzie (...) w okresie taryfikacyjnym T1, T2, T3 wynosi 0,1677 złotych za minutę, począwszy od 14 sierpnia 2009 r., a ponadto w rozdziale 10 § 17 Porozumienia dodał ustęp 1a stwierdzający, że od dnia 14 sierpnia 2009 r. nie stosuje się opłat określonych w ust. 1 pkt 1 i 2; a w przypadku jeżeli jakiegokolwiek

postanowienia Porozumienia odnoszą się do opłat określonych w ust. 1 pkt 1 i 2, od dnia 14 sierpnia 2009 r. postanowienia te należy odnosić wyłącznie do opłaty określonej w ust. 1 pkt 2a. Pozostałe postanowienia umowy pozostawiono bez zmian.

Od powyższej decyzji (...) S.A. złożył odwołanie wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji.

Wyrokiem z dnia 20 kwietnia 2012 roku Sąd Okręgowy w Warszawie uchylił zaskarżoną decyzję.

Sąd Okręgowy - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił, że Powód (...) Spółka Akcyjna w W. i zainteresowany (...) Spółka Akcyjna w W. są przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi w rozumieniu art. 2 pkt 27 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne.

Podmioty te w dniu 11 października 2002 r. zawarły Porozumienie zmienione późniejszymi aneksami: Aneksem nr (...) z dnia 4 listopada 2002 r., Aneksem nr (...) z dnia 20 grudnia 2002 r., Aneksem nr (...) z dnia 23 grudnia 2002 r., Aneksem nr (...) z dnia 4 czerwca 2003 r., Aneksem nr (...) z dnia 27 czerwca 2003 r., Aneksem nr (...) z dnia 20 stycznia 2004 r., Aneksem nr (...) z dnia 1 kwietnia 2003 r., Aneksem nr (...) z dnia 29 marca 2004 r., Aneksem nr (...) z dnia 31 marca 2004 r., Aneksem nr (...) z dnia 30 lipca 2004 r., Aneksem nr (...) z dnia 21 grudnia 2004 r., Aneksem nr (...) z dnia 15 marca 2005 r., Aneksem nr (...) z dnia 21 czerwca 2005 r., Aneksem nr (...) z dnia 23 września 2005 r., Aneksem nr (...) z dnia 12 lutego 2006 r., Aneksem nr (...) z dnia 17 lipca 2006 r., Aneksem nr (...) z dnia 27 listopada 2006 r., Aneksem nr (...) z dnia 9 sierpnia 2007 r., Aneksem nr (...) z dnia 9 sierpnia 2007 r., Aneksem nr (...) z dnia 14 marca 2008 r., Aneksem nr (...) z dnia 4 czerwca 2008 r., Aneksem nr (...) z dnia 7 sierpnia 2008 r., Aneksem nr (...) z dnia 29 października 2008 r. oraz Decyzją Prezesa Urzędu (...) Elektronicznej z dnia 23 lutego 2009 r., nr (...).

Powód - (...) S.A. jest przedsiębiorcą posiadającym znaczącą pozycję rynkową. Jako taki, decyzją z dnia 19 lipca 2006 r. o numerze (...), został zobowiązany przez Prezesa UKE na podstawie art. 40 prawa telekomunikacyjnego, do ustalania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego w oparciu o ponoszone koszty jego świadczenia.

W dniu 30 września 2008 r. Prezes UKE wydał decyzję MTR (Decyzja MTR 2008) nr (...), mocą której nałożył na (...) S.A. obowiązek dostosowania stawki z tytułu zakańczania połączeń głosowych w publicznej ruchomej sieci telefonicznej (...) S.A. do poziomu 0,1677 zł/min, zgodnie ze wskazanym harmonogramem tj. od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 30 czerwca 2009 r. - 0,216 zł/min, od dnia 1 lipca 2009 r. - 0,1677 zł/min .

Decyzją z dnia 22 grudnia 2008 r. o numerze (...) Prezes UKE, po rozpatrzeniu wniosku (...) S.A. o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonego Decyzją MTR 2008, utrzymał wskazaną decyzję w mocy.

Prezes UKE wydał decyzję tymczasową (...) z dnia 23 lutego 2009 r. na mocy której zmienił postanowienia porozumienia między (...) S.A. oraz (...) S.A. w zakresie wysokości stawki MTR, przy czym określił czas obowiązywania decyzji do 13 sierpnia 2009 r.

W związku z ograniczonym czasem obowiązywania decyzji nr (...), Prezes UKE wszczął z urzędu postępowanie w zakresie dalszych zmian porozumienia pomiędzy (...) S.A. oraz (...) S.A. W okresie od 20 maja 2009 r. do 20 czerwca 2009 r. Prezes UKE przeprowadził konsultacje odnośnie rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie. W stanowisku konsultacyjnym z dnia 10 czerwca 2009 r. (...) S.A. poparł stanowisko i działania podjęte z urzędu przez organ regulacyjny w zakresie zmiany stawek, stwierdzając że zapewnią one skuteczną konkurencję i ochronę użytkowników końcowych. W stanowisku z dnia 18 czerwca 2009 r. (...) sp. z o.o. wskazała, iż obniżka stawek MTR pobieranych przez (...) za połączenia kończone do abonentów i użytkowników (...), przy jednoczesnym tolerowaniu przez Prezesa UKE bardzo wysokich stawek MTR za kończenie połączeń w sieciach operatorów takich jak (...) Sp. z o.o. i (...) S.A., będzie tworzyć wszystkim operatorom (...) znaczne bariery wejścia oraz rozwoju, które mogą skutkować nawet likwidacją działalności telekomunikacyjnej. Z kolei (...) w stanowisku konsultacyjnym z dnia 19 czerwca 2009 r. zarzucił, iż poddawany konsultacjom projekt decyzji oparty jest na obciążonej licznymi wadami Decyzji MTR 2008, skutkującej jej nieważnością. Ponadto (...) podniósł, iż większość operatorów sieci stacjonarnych do tej pory nie przeprowadziła obniżki cen rozmów do sieci komórkowych co wskazuje, że beneficjentami obniżki stawek MTR nie są użytkownicy

końcowi lecz w pierwszej kolejności operatorzy telefonii stacjonarnej. Zdaniem (...), brak jest również istotnego wpływu obniżki stawek MTR na rzekome występowanie zjawiska Fix-mobile substitution.

Po zapoznaniu się ze stanowiskami stron, decyzją z 21 lipca 2009 r. numer (...) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej zmienił Porozumienie między (...) S.A. oraz (...) S.A. w zakresie opisanym powyżej, określając że zmiana ta obowiązuje od 14 sierpnia 2009 r.

Wyrokiem z dnia 23 marca 2011 r. w sprawie XVII AmT 119/08 Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uchylił Decyzję MTR 2008, tj. decyzję Prezesa UKE z dnia 30 września 2008r. nr (...). Wyrok ten jest prawomocny.

W ocenie Sądu Okręgowego odwołanie zasługiwało na uwzględnienie ze względu na naruszenie przez Prezesa UKE w zaskarżonej decyzji art. 29 w związku z art. 28 ust. 1 pkt 2 ustawy z 16 lipca 2004 - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z dnia 3 sierpnia 2004 r., poz. 171, nr 1800).

Zgodnie z art. 29 Pt, Prezes UKE może z urzędu, w drodze decyzji, zmienić treść umowy o dostępie telekomunikacyjnym lub zobowiązać strony umowy do jej zmiany, w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów użytkowników końcowych, skutecznej konkurencji lub interoperacyjności usług.

Z kolei według art. 28 ust 1 pkt 2 pt, Prezes UKE podejmuje decyzję o dostępie telekomunikacyjnym w terminie 90 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 27 ust. 2 i 2b, biorąc pod uwagę m.in. kryterium obowiązków nałożonych na przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

Przede wszystkim Sąd Okręgowy zauważył, iż zaskarżona decyzja wydana została w oparciu o decyzję MTR 2008 w zakresie dostosowania stawek rozliczeniowych za zakańczanie połączeń w ruchomej sieci telefonicznej (...) S.A. do poziomu określonego w Decyzji MTR. Niniejsza decyzja stanowi realizację obowiązku określonego w Decyzji MTR 2008 w zakresie stawek, co jednoznacznie wynika z uzasadnienia decyzji. Decyzja MTR z dnia 30 września 2008r. nr (...), została prawomocnie uchylona przez Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Uchylenie jej ma zdaniem Sądu Okręgowego skutek ex tunc, tak jakby decyzja w ogóle nie istniała. Wyeliminowanie jej z obrotu prawnego odnosi bezpośredni skutek na decyzję będącą przedmiotem niniejszego procesu. W ocenie Sądu I instancji decyzja stanowiąca realizację obowiązku nie może dalej funkcjonować bez decyzji nakładającej na (...) S.A. w W. ten obowiązek. W rezultacie, za słuszny i uzasadniony uznano zarzut poczyniony przez (...) S.A. w odwołaniu, tj. naruszenie art. 29 w związku z art. 28 ust. 1 pkt 2 pt z uwagi na fakt, że decyzja Prezesa UKE z dnia 30 września 2008 roku nie mogła stanowić źródła dla kluczowego kryterium wydania i treści zaskarżonej Decyzji, czyli kryterium obowiązków nałożonych na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego. Tak istotna wada zaskarżonej decyzji nie podlega konwalidacji w toku postępowania przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów, dlatego decyzję zdaniem tego Sądu należało uchylić.

Ponadto Sąd Okręgowy wskazał, że zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, jak również Sąd Apelacyjny rozpoznają sprawy z odwołania od decyzji organów regulacyjnych merytorycznie, zatem są zobowiązane brać pod uwagę stan faktyczny i prawny istniejący w chwili orzekania. Na dzień wydania orzeczenia w sprawie, decyzja MTR 2008 r. była prawomocnie uchylona, zatem nie obowiązywała.

Zdaniem Sądu I instancji naruszenie opisane powyżej i wynikające z oparcia zaskarżonej decyzji na innej decyzji Prezesa UKE, wyeliminowanej z obrotu prawnego, jest na tyle poważne, że samo w sobie usprawiedliwia uchylenie zaskarżonej decyzji w całości, bez konieczności badania pozostałych zarzutów.

Apelacje od powyższego wyroku wnieśli zainteresowany oraz pozwany.

Zainteresowany zaskarżył wyrok w całości, podnosząc zarzuty:

1. naruszenia przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 479⁶⁴ § 1 k.p.c. poprzez nieoddalenie odwołania w sytuacji gdy nie ma podstaw do jego uwzględniania, a podstawy przyjęte przez Sąd są błędne.

2. naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 328 § 2 k.p.c., poprzez sformułowanie uzasadnienia Wyroku w sposób uniemożliwiający kontrolę prawidłowości dokonanej przez Sąd analizy podstawy prawnej Wyroku, wskutek:

- i. braku wyjaśnienia przyczyn uznania przez Sąd, iż uchylenie decyzji administracyjnej wywołuje skutek ex tunc;
- ii. braku analizy przesłanek z art. 29 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne mimo stwierdzenia, że doszło do jego naruszenia.

3. naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 29 w zw. z art. 28 ust. 1 pkt 2 Pt poprzez:

- i. uznanie, iż zaskarżona Decyzja została wydana z naruszeniem art. 29 Pt, mimo że zostały spełnione wszelkie przesłanki wymienione w w/w przepisie i mogła być ona wydana z urzędu;
- ii. uznanie, że Decyzja została wydana mimo braku obowiązków nałożonych na przedsiębiorców telekomunikacyjnych, mimo że taki obowiązek w chwili wydawania Decyzji istniał, ponieważ obowiązywała decyzja administracyjna taki obowiązek ustanawiająca.

Wskazując na powyższe zainteresowany wniósł o zmianę w całości wyroku poprzez oddalenie odwołania, ewentualnie uchylenie wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Pozwany również zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego w całości. Pozwany podniósł zarzuty naruszenie przepisów postępowania, tj.

1. art. 479⁽⁶⁴⁾ § 1 k.p.c., poprzez jego niezastosowanie, w sytuacji, gdy odwołanie nie zawierało zarzutów uzasadniających jego uwzględnienie oraz gdy istniała podstawa prawna do wydania Decyzji, oraz art. 479⁽⁶⁴⁾ § 2 k.p.c., poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na uchyleniu zaskarżonej Decyzji, gdy nie było ku temu przesłanek oraz na wadliwym działaniu SOKiK, który w niniejszej sprawie rozstrzygał jako sąd formalnie kontrolujący wydanie decyzji przez Prezesa UKE, a nie jak sąd merytorycznie badający sprawę;

2. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędną ocenę zgromadzonego materiału dowodowego, błędne ustalenie stanu faktycznego i przyjęcie, iż uchylenie Decyzji MTR 2008 po wydaniu zaskarżonej Decyzji, a nawet po utracie przez nią mocy obowiązującej, miało skutek ex tunc - gdy tymczasem skutki uchylenia Decyzji MTR 2008 nastąpiły ex nunc;

3. art. 233 § 1 k.p.c. oraz art. 16 kpa 110 kpa a także 145 1 pkt 8 kpa poprzez błędne uznanie, że prawomocne usunięcie z obrotu prawnego Decyzji MTR 2008 skutkowało koniecznością uchylenia zaskarżonej Decyzji

4. art. 328 § 2 k.p.c., poprzez wadliwe uzasadnienie wyroku,

Wskazując na powyższe pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez oddalenie w całości odwołania ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Żadna z apelacji nie zasługuje na uwzględnienie.

Kwestią najistotniejszą w niniejszej sprawie jest okoliczność uchylenia prawomocnym wyrokiem decyzji MTR 2008. W ocenie Sądu Apelacyjnego, nie ulega wątpliwości, że uchylenie tej decyzji wywiera skutek ex tunc. W tym zakresie

Sąd II Apelacyjny w niniejszym składzie w pełni popiera i przyjmuje za własne stanowisko zajęte w wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 26 kwietnia 2012 roku. W wyroku tym wskazano, że nie można wprost porównywać skutków decyzji uchylanych przez sąd powszechny w ramach postępowania z odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej toczącego się według reguł wynikających z kodeksu postępowania cywilnego i decyzji, które są uchylane w postępowaniu administracyjnym toczącym się według przepisów ustawy – prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. W postępowaniu administracyjnym tryby przewidziane w art. 145 k.p.a., 154 k.p.a., 155 k.p.a., 161 i 162 k.p.a. prowadzą do uchylenia decyzji z mocą ex nunc, natomiast art. 156 k.p.a. przewiduje możliwość stwierdzenia nieważności decyzji właśnie z mocą wsteczną (ex tunc).

W doktrynie prezentowany jest pogląd (patrz Komentarz do ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów pod red. Prof. UW dr hab. Tadeusza Skoczego, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2009, str. 1828), mogący przez analogię mieć zastosowanie do kwestii związanych z uchynieniem decyzji Prezesa UKE, że Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest władny wydać wyrok, w którym może decyzję Prezesa organu regulacyjnego uchylić w całości w drodze orzeczenia kasatoryjnego przede wszystkim wówczas, gdy jej wydanie nastąpiło bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa materialnego, jak również wtedy, gdy dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną lub gdy została ona skierowana do podmiotu nie będącego stroną w sprawie. Są to więc, w istocie rzeczy identyczne przesłanki, jakie dają podstawę do stwierdzenia nieważności decyzji w oparciu o art. 156 k.p.a., który stanowi, że organ administracji stwierdza nieważność, między innymi decyzji, która wydana została bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa, dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej decyzją ostateczną, została skierowana do osoby nie będącej stroną w sprawie, zawiera wadę powodującą jej nieważność z mocy prawa. Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie ma, w świetle przepisów k.p.c. możliwości stwierdzenia nieważności decyzji, natomiast uchynienie decyzji w postępowaniu przed tym sądem nie powoduje przekazania sprawy Prezesowi UKE do ponownego rozpoznania. Wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie ma w stosunku do decyzji administracyjnych charakteru orzeczenia kasatoryjnego. Dlatego też uznać należy, że prawomocne uchynienie decyzji MTR 2008 z powodu braku przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego wywiera skutek ex tunc. Wobec tego każda kolejna decyzja wydana „w oparciu” o tę uchyloną decyzję, nawet jeśli data jej podjęcia wyprzedza orzeczenie sądu uchylające decyzję „MTR 2008”, musi być uznana za decyzję podjętą bez podstawy prawnej, a zatem podlegającej jednemu przewidzianemu przez przepisy prawa procesowego rozstrzygnięciu – uchynieniu.

Przedmiotowa decyzja musi zostać uznana za wydaną bez podstawy prawnej w sytuacji gdy decyzja MTR 2008 została uchylona ze wskazanym wyżej skutkiem. To bowiem z decyzji MTR 2008 wynikał obowiązek powoda do stosowania stawki MTR. Została ona wydana wobec niedostosowania przez (...) stawek z tytułu świadczenia usługi zakańczania połączeń głosowych, pomimo nałożenia na nią takiego obowiązku w decyzji MTR 2008. Powyższe oznacza, że uchynienie decyzji MTR 2008, mającej charakter decyzji regulacyjnej sprawiło, iż powódki nigdy ten konkretny obowiązek nie obciążał, a Prezes Urzędu nie miał podstaw prawnych do zmiany zawartej przez nią umowy i zmuszenia jej w ten sposób do stosowania tych stawek.

Na marginesie należy tu także zauważyć, że skoro uchynienie decyzji MTR 2008 nastąpiło ze skutkiem ex tunc, a zatem z mocą wsteczną, to w skutek tego niezależnie od daty na jaką Sąd będzie ustalał stan faktyczny i prawny sprawy, decyzja ta nie będzie wywoływać żadnych skutków prawnych. Tym samym fakt, że w chwili wydawania zaskarżonej decyzji, stanowiąca jej podstawę decyzja MTR nie została jeszcze uchylona, nie sprawia, pozostaje bez znaczenia.

Za bezzasadne należy również uznać zarzuty dotyczące naruszenia przepisu art. 479⁶⁴ § 1 i § 2 k.p.c. t.j. uchynienia decyzji zamiast merytorycznego zbadania sprawy. Z w/w przepisu wynika, że sąd rozpoznaje odwołanie, czyli weryfikuje zasadność zarzutów sformułowanych w odwołaniu w odniesieniu do decyzji Prezesa Urzędu. Jeżeli podstawy, na których oparto odwołanie nie zostaną uwzględnione przez sąd, wówczas odwołanie zostaje oddalone. W przypadku uwzględnienia odwołania, przepis art. 479⁶⁴ § 2 k.p.c. wyznacza sądowi orzekającemu w sprawie z odwołania od decyzji Prezesa Urzędu dwie możliwości skorygowania stwierdzonej w postępowaniu sądowym wadliwości zaskarżonej decyzji: uchylić decyzję albo ją zmienić i rozstrzygnąć co do istoty sprawy. Kryterium

warunkującym uchylenie lub zmiany decyzji jest charakter skierowanych do niej i uznanych przez sąd za słuszne, zarzutów.

W niniejszej sprawie brak było podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji. Wniesienie do Sądu odwołania od decyzji Prezesa Urzędu powoduje wprawdzie skierowanie sporu na drogę sądową, ale nie powoduje uzyskania przez Sąd kompetencji przysługujących wyłącznie Prezesowi Urzędu. Oznacza to, że w przypadku gdy wydanie prawidłowej decyzji będzie możliwe jedynie w określonych warunkach, których zaistnienie zależy od działań leżących w kompetencji Prezesa Urzędu, Sąd nie będzie mógł zaskarżonej decyzji zmienić, bowiem sam nie może podjąć potrzebnych do tego czynności. W przedmiotowej sprawie zmiana zaskarżonej decyzji wymagałaby zawarcia w niej elementów analogicznych do tych, które zawierała decyzja MTR 2008, tzn. musiałaby jednocześnie narzucić na powoda konkretny obowiązek dostosowania stawek za zakańczanie połączeń. Wydanie takiej decyzji wymagałoby zaś przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego (art. 43a ust 6 ustawy Prawa Telekomunikacyjnego), które to postępowanie przeprowadzić może jedynie Prezes Urzędu.

Podkreślić należy, że brak jest podstaw do zmiany decyzji w sytuacji gdy w ogóle nie zachodziły podstawy prawne do jej wydania, jak ma to miejsce w niniejszej sprawie. W tym przypadku zmiana decyzji nie usunęłaby wady prawnej jaką jest obciążona. Prawidłowym rozwiązaniem jest w tym przypadku usunięcie z obrotu prawnego wadliwej decyzji wydanej bez podstawy prawnej. Brak jest zaś podstaw do tego aby w takim przypadku rozpoznawać merytorycznie pozostałe zarzuty podniesione wobec decyzji. Przede wszystkim jest to zbędne z punktu widzenia celu procesu i jego ekonomiki, poza tym pozostaje bezcelowe skoro ponowne wydanie decyzji zatwierdzającej szczegółowe warunki regulacyjne, najprawdopodobniej sprawi, że zmianie ulegną okoliczności sprawy, przez co poprzednie rozważania staną się nieaktualne. W tym miejscu należy również zauważyć, że rolą Sądu rozpatrującego odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu jest dokonanie analizy prawidłowości jej wydania przez pryzmat zarzutów odwołania, nie jest nią natomiast dokonywanie abstrakcyjnej, oderwanej od decyzji, analizy zarzutów, twierdzeń i stanowisk stron.

Za nieuzasadniony należało również uznać zarzut naruszenia przepisu art. 328 § 2 k.p.c. podniesiony przez pozwanego. W ocenie Sądu Apelacyjnego treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku została sporządzona w taki sposób, że kwestia prawidłowości dokonanych ustaleń faktycznych jak i poczynionych rozważań nie budzi wątpliwości.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny orzekł jak na wstępie, na podstawie art. 385 k.p.c., rozstrzygnięcie o kosztach postępowania opierając na przepisie art. 98 k.p.c.